

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційними зверненнями громадянина Первого Андрія Пилиповича щодо офіційного тлумачення Закону України "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні"

м. К и ї в
18 квітня 2002 року
№ 28-у/2002

Справа № 2-31/2002

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича — головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Тимченка Івана Артемовича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни — суддя-доповідач,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційними зверненнями громадянина Первого Андрія Пилиповича щодо офіційного тлумачення Закону України "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні".

Заслухавши суддю-доповідача Чубар Л.П. та розглянувши матеріали справи, Конституційний Суд України

У С Т А Н О В И В:

1. Громадянин Первой А.П. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням "офіційно роз'яснити, що Закон України від 17 квітня 1991 року "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні" у повному обсязі відповідає вимогам ст.ст. 3 і 8 Конституції України та передбачає обов'язок держави відшкодувати моральну шкоду політичним репресованим".

Секретаріатом Конституційного Суду України громадянину Первому А.П. було надіслано декілька відповідей з аргументованим висновком про невідповідність його звернень встановленим Законом України "Про Конституційний Суд України" вимогам. Не погоджуючись з таким висновком, він адресував Конституційному Суду України декілька листів, наполягаючи на розгляді їх по суті.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних подань та звернень Ухвалою від 4 квітня 2002 року відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" — невідповідність конституційних звернень вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України".

3. З конституційних звернень вбачається, що 19 вересня 1941 року вироком військового трибуналу військ НКВС Сталінської області Первой А.П. за злочин, передбачений частиною другою статті 54-10 КК УРСР, був засуджений до вищої міри покарання. Ухвалою військового трибуналу Південного фронту від 9 жовтня 1941 року міра покарання була змінена і зменшена до 10 років позбавлення волі. Ухвалою судової колегії в кримінальних справах Верховного Суду УРСР від 30 листопада 1963 року вирок та ухвала скасовані, провадження у справі закрито за відсутністю в діях Первого А.П. складу злочину. На підставі положень Закону України "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні" йому нарахована і виплачена грошова компенсація.

Посилаючись на те, що він є жертвою політичних репресій, що незаконним засудженням йому завдана моральна шкода, громадянин Первой А.П. звернувся до загального суду з позовом про відшкодування моральної шкоди. Рішенням Ворошиловського районного суду м. Донецька від 17 червня 1997 року, залишеним без змін ухвалою судової колегії в цивільних справах Донецького

обласного суду від 24 липня 1997 року, в задоволенні вимог громадянина Первого А.П. відмовлено, оскільки Законом України "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні" відшкодування моральної шкоди не передбачене.

Посадові особи Верховного Суду України, перевіряючи скарги Первого А.П., не знайшли підстав для опротестування судових рішень.

4. Статтею 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" визначено підставу для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України — наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод. Тому обов'язковою вимогою до такого письмового клопотання є відповідне обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні зазначених у ньому статей (окремих положень) Конституції або законів України (пункти 3, 4 частини другої статті 42 зазначеного Закону).

Однак у матеріалах справи відсутні факти неоднозначного застосування судами України Закону України "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні" щодо відшкодування моральної шкоди. Не зазначено і конкретних норм цього Закону, яким Конституційному Суду України належить дати офіційне тлумачення в контексті зі статтями 3, 8 Конституції України.

Невідповідність розглянутих звернень вимогам, передбаченим Законом України "Про Конституційний Суд України", є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в Конституційному Суді України.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 42, 45, 50, 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційними зверненнями громадянина Первого Андрія Пилиповича щодо офіційного тлумачення Закону України "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні" на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд

України” — невідповідність конституційних звернень вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України “Про Конституційний Суд України”.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ